

enkelte Steder, der bliver Spørgsmaal om, saa som Marstal, Svendborg, Færøerne o. s. v., men det er jo noget, der eventuelt kan blive Genstand for Overvejelse af den bevilligende Myndighed, idet vi paa dette Stadium ikke have en saadan Oversigt over Forholdene, at vi kunne stille bestemte Vædringsforslag. Heller ikke mene vi, at det vil være til Gene for Borgerne, idet vi ikke bele den Frygt og Betænkelse, der er fremsat. Vi mene tværtimod, at det vil være en Lettelse at kunne indlevere Papirerne i Registreringskontorer, saa dem tilbage fuldt færdige og derigennem opnaa en Betyngelse for Ejendomsretten, en Klarhed og Sikkerhed i Ejendomsforholdene, som nu ikke ere til Stede, men som igennem Lovforslaget ventes tilvejebragte ved en Ordning i Lighed med den, der nu finder Sted ved faste Ejendomme. Jeg skal indstrænke mig til disse enkelte Bemærkninger om Lovforslaget i dets Helhed og gaa over til de stillede Vædringsforslag.

Som bemærket af den ærede Formand, er der et stort Antal af dem, men jeg tror ikke, at de af Betydning ere lige saa mange som i Tal. Thi den store Del af dem er rene Redaktionsændringer; de gaa ud paa at tale tydeligere, at tale fyldigere og at tale korreftere, idet vi ogsaa ved dette Lovforslag have lagt afgørende Vægt paa, at der skulde tales forstaaelige, saaledes at de Mænd, der skulle anvende Loven, eller hvis Forhold skulle ordnes ved den, ogsaa kunne forstaa den. Derfor have vi paa adskillige Steder gjort Vædringer og Tilføjninger, som der strengt taget ikke var nogen Grund til, men vi have ment, at man hellere maatte gøre for meget end for lidt, og ved Siden af disse Redaktionsændringer er der forholdsvis dog kun faa Realitetsændringer. Jeg antager derfor, at jeg kun behøver at omtale en hel Del af disse Forslag mere forbigaaende, idet jeg i øvrigt haaber at turde tillade mig at henvise til den udførlige Begrundelse, som er givet i Betænkningen. — For saa vidt vi have foreslaaet en Tilføjelse til Overskriften, er dette straks en Anvendelse af den Grundsætning, at Loven skal tale saa tydelig og fuldstændig som muligt og medtage alt. Derfor have vi ment, at der straks i Overskriften burde gøres opmærksom paa, at Loven ikke blot handler om registrerede Skibe, men ogsaa om uregistrerede, for at Ejerne af de paagældende Smaafartøjer derigennem kunne gøres opmærksomme paa, at Loven ogsaa vedkommer dem og ikke blot de registrerede Skibe. Dernæst have vi ogsaa bestræbt os for i Affattelsesmaaden at bringe hele denne Lov i nøjeste Overens-

stemmelse med Søloven, for at ikke forskellige Udtryksmaader skulle afføde Tvivl om Forstaaelsen, og endvidere have vi i fuld Overensstemmelse med vore Vædringsforslag til Søloven ogsaa søgt bestemt og klart at afgrænse denne Lovs Omraade, og hvilke Skibe den angaar, ikke blot lige over for Udlandet i almindelig Betydning, men lige over for det Omraade af den danske Stat, som ikke falder ind under Lov, og som denne Lov ikke angaar. Det er en Række af Forslagene, og jeg tør sige den allerstørste Del, der sigter jærlig til at ændre Affattelsesmaaden derhen, at det ikke blot igennem en Slutning fra Lovens almindelige Omraade kan forstaaes, hvad der her menes ved „dansk“, men at det i selve Udtryksmaaden gøres tydeligt, at det kun er det i Grundloven bestemte Danmarks Rige, Kongeriget, som Loven angaar, og at det kun er de der hjemmehørende Skibe, som den omfatter, ligesom vi i Overensstemmelse dermed saa ogsaa overalt, hvor der ellers var Tale om, at paagældende kunde eje danske Skibe, have indsat Udtrykket, at han kunde saa sit Skib indført i Kongerigets Skibsregister, hvilket formentlig bedre stemmer med det, der er Lovens Djemed, klarere gengiver Tanken og udelukker enhver Tvivl. — Jeg har villet gøre disse almindelige Bemærkninger, fordi det straks kan saa praktisk Anvendelse i § 1. Der har Lovforslaget brugt det Udtryk: „alle danske Skibe“. Vi have foreslaaet dette ændret til „alle her i Riget hjemmehørende Skibe“, som er den Udtryksmaade, der er brugt i Sølovens § 2. Vi have derfor henvist til Sølovens § 2. jfr. § 313, hvorved vi altsaa formentlig straks i Lovens Begyndelse bestemt og klart have gjort opmærksom paa det Omraade, den omfatter, de Skibe, den angaar, saaledes at ingen, der læser det følgende, kan være i Tvivl om, hvor dens Bestemmelsesgrænser ere dragne. En Følge af denne Vædring er den, at Henvisningen til Sølovens § 2 i 3dje Linie kan udelades. — Dernæst have vi ogsaa, for at Loven skal være saa tydelig og forstaaelig som muligt, ment, at det vilde være rigtigt straks i Begyndelsen til Bestemmelsen om, at den angaar alle her i Riget hjemmehørende Skibe, at søje en nærmere Angivelse af, hvilke Skibe der da ere hjemmehørende her i Riget, og hvilke derfor skulle kunne indføres i Kongerigets Skibsregister, for at baade Embedsmændene og de private Rederier kunne være paa det rene med, hvornaar de skulle og kunne saa dem indførte her i Kongerigets Skibsregister. Derfor have vi tilføjet et Vædringsforslag til § 1, som siger, hvilke Betingelser et Skib skal fyldest-